

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel./fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-411-7/10/DN- 19/11

Kraków, dn. 06 maja 2011 r.

DECYZJA Nr RKR - 13/2011

Stosownie do art. 33 ust. 6 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.)* oraz § 2 pkt 3, w związku z § 1 pkt 4 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887)*,

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 10 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **uznaje się za ograniczającą konkurencję** i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 tej ustawy **praktykę**, polegającą na nadużywaniu przez **Gminę Krzeszowice** pozycji dominującej na lokalnym rynku organizowania utrzymania porządku i czystości na terenie tej Gminy poprzez stawianie wymogu, aby przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy posiadali zaplecze techniczno-biurowe w postaci punktu (biura) położonego na terenie Gminy Krzeszowice, w miejscu o swobodnym dostępie dla mieszkańców Gminy,

i nakazuje zaniechania jej stosowania.

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułu naruszenia tej ustawy, o którym mowa w pkt I niniejszej decyzji, **nakłada się na Gminę Krzeszowice karę pieniężną w wysokości 23 867 PLN (słownie: dwadzieścia trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt siedem złotych)**, płatną do budżetu Państwa.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **obciąża się Gminę Krzeszowice kosztami niniejszego postępowania antymonopolowego** oraz zobowiązuje się ww. Gminę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania **w kwocie 99,65 PLN (słownie: dziewięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy)**.

U z a s a d n i e

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Krakowie (zwany dalej: „Prezesem UOKiK”), na skutek zawiadomienia przedsiębiorcy, przeprowadził postępowanie wyjaśniające dotyczące działań Gminy Krzeszowice w zakresie organizowania rynku świadczenia usług wywozu odpadów komunalnych z terenu tej gminy.

Uwzględniając ustalenia poczynione w toku postępowania wyjaśniającego, postanowieniem nr RKR-218/2010 z dnia 14 grudnia 2010 r., Prezes UOKiK wszczął postępowanie antymonopolowe przeciwko Gminie Krzeszowice pod zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku organizowania utrzymania porządku i czystości na terenie Gminy Krzeszowice, poprzez stawianie wymogu, aby przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy posiadali zaplecze techniczno-biurowe w postaci punktu (biura) położonego na terenie Gminy Krzeszowice, w miejscu o swobodnym dostępie dla mieszkańców Gminy, co może stanowić naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.)* – zwanej dalej „ustawą antymonopolową”.

Postanowieniem Nr RKR-219/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. zaliczono w poczet przedmiotowego postępowania administracyjnego dowody uzyskane w uprzednio przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym (karty nr 4-84 w aktach sprawy).

Ustosunkowując się do postawionego zarzutu Gmina Krzeszowice zwróciła uwagę, iż przyjęty uchwałą Rady Gminy wymóg posiadania przez przedsiębiorców wywozujących odpady komunalne zaplecza techniczno-biurowego na terenie Gminy jest jednakowy dla wszystkich przedsiębiorców ubiegających się o wydanie zezwolenia na świadczenie tego rodzaju usług. Warunki określone w uchwale nie różnicują wymagań z jakiegokolwiek punktu widzenia i tym samym nie preferują w żadnym względzie jednostki gminnej. Gmina Krzeszowice podkreśliła, iż intencją wprowadzenia ww. wymogu była poprawa dostępności usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców gminy. Gmina zauważyła również, iż wprowadzenie przedmiotowego uregulowania w wymaganiach koniecznych do otrzymania zezwolenia na wywóz odpadów komunalnych nie jest równoznaczne z obowiązkiem posiadania siedziby na terenie gminy lecz zamiejscowego biura umożliwiającego swobodny dostęp do niego mieszkańców w celu np. uzyskania informacji o sposobie wykonania usługi, cenie, dniach i godzinach odbioru nieczystości itp. Gmina Krzeszowice zwróciła również uwagę, iż jest gminą miejsko-wiejską z przewagą terenów wiejskich o rozproszonej zabudowie, w związku z powyższym nie ma jednej osoby zarządzającej nieruchomościami, jak w przypadku zabudowy wielorodzinnej. Na tej podstawie Gmina uznała za konieczne uruchomienie punktu obsługi klienta na terenie gminy, czynnego w określonych terminach, celem zapewnienia dostępu do informacji dotyczących świadczonych usług. Gmina podkreśliła, iż takie działanie jest prospołeczne i prokonsumenckie, ponieważ obecny kontakt z usługodawcami jest w znacznym stopniu utrudniony i ogranicza się do kontaktu telefonicznego lub za pośrednictwem obsługi technicznej realizującej usługę.

Reasumując, Gmina wskazała, iż celem kwestionowanego wymogu jest ochrona interesu ogółu polegająca na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego z uwzględnieniem zarówno interesów przedsiębiorców jak i konsumentów. Działanie Gminy nie dyskryminuje żadnego z przedsiębiorców spoza Gminy Krzeszowice

świadczących usługi wywozu odpadów komunalnych ponieważ dotyczy wszystkich przedsiębiorców i nie stawia w uprzywilejowanej pozycji żadnego z nich.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2011 r. (karta nr 19) Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania o zamknięciu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zebrany w toku przedmiotowego postępowania. Z prawa tego skorzystał przedstawiciel Gminy w dniu 02 maja 2011 r.

W toku postępowania Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Na terenie Gminy Krzeszowice zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie wywozu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu ww. Gminy posiada 9 następujących przedsiębiorców:

1. Usługi Komunalne Krzeszowice Sp. z o.o.
2. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Kraków Sp. z o.o.
3. Remondis Sp. z o.o.
4. Przedsiębiorstwo usług Komunalnych van Gansewinkel Sp. z o.o.
5. SITA Kraków Sp. z o.o.
6. Jerzy Przygoda Wywóz Fekalia, Usługi Rolnicze, Transport,
7. Mieczysław Jakubowski Przedsiębiorstwo Wielobranżowe MIKI,
8. Mr Łoś Sp. z o.o.
9. ALBA Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Olkusz sp. z o.o.

Spośród 9 ww. przedsiębiorców, faktycznie działalność wywozu odpadów komunalnych prowadzi 7 wskazanych powyżej w punktach 1-7.

Zezwolenia na wywóz odpadów komunalnych wydano przedsiębiorcom po spełnieniu m.in. warunków określonych w Zarządzeniu Burmistrza Gminy Krzeszowice nr 140/2006 z dnia 14.06.2006 r. „w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości lub opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Krzeszowice” (dalej „Zarządzenie” – karty nr 60-64 w aktach sprawy). W Zarządzeniu wymienione zostały m.in. szczegółowe warunki formalne, określony został obowiązek ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji oraz maksymalny poziom składowania tych odpadów, warunki świadczenia usług wywozowych, wymogi dotyczące rodzaju pojemników na odpady i pojazdów stosowanych do odbierania i transportu odpadów, a także nałożony został obowiązek prowadzenia stosownej ewidencji umów zawartych z właścicielami nieruchomości, ewidencji odpadów oraz przekazywania stosownym organom (Marszałkowi Województwa Małopolskiego, Burmistrzowi Gminy Krzeszowice) zbiorczych zestawień dotyczących zawartych umów oraz ich realizacji. Treść Zarządzenia nie przewidywała konieczności posiadania przez przedsiębiorców wywożących odpady komunalne lokalu biurowego na terenie Gminy Krzeszowice. Obowiązek ten nie został również uwzględniony w wydanych przedsiębiorcom zezwoleniach na wywóz odpadów komunalnych.

W dniu 25.02.2010 r. Rada Miejska w Krzeszowicach wydała Uchwałę nr XL VII/381/2010 „w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz wymagań określających zasady świadczenia usług”, zwana dalej „Uchwałą” (karty nr 108-111 w aktach sprawy).

Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego Nr 167 w poz. 1067 w dniu 22.04.2010 r. i weszła w życie w dniu 23.10.2010 r.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 pkt 1 ww. Uchwały przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie odbioru odpadów komunalnych winien „posiadać zaplecze techniczno-biurowe w postaci punktu (biura), położone na terenie gminy Krzeszowice, w miejscu umożliwiającym swobodny dostęp mieszkańców gminy Krzeszowice do tego punktu”. Podobnie do Zarządzenia, Uchwała, która je zastąpiła, przewiduje możliwość cofnięcia wydanego zezwolenia bez odszkodowania w przypadku nie wypełnienia przez przedsiębiorcę wymagań określonych w tych regulacjach, tj. w §12 ust. 1 Zarządzenia, i w § 7 ust. 3 Uchwały.

Spśród wszystkich wywożących odpady komunalne z terenu Gminy Krzeszowice przedsiębiorców, jedynie spółka Usługi Komunalne Krzeszowice Sp. z o.o. (dalej „UK Krzeszowice”) posiada biuro na terenie Gminy. Spółka ta stanowi własność Gminy Krzeszowice, a jej udział w lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych z terenu Gminy Krzeszowice wynosił od 51,1 % w roku 2009 do 53,07% w I połowie 2010 roku.

Z informacji uzyskanych w toku postępowania antymonopolowego wynika, iż warunki wykonywania działalności określone w zezwoleniach wydanych poszczególnym przedsiębiorcom nie zostały zmienione.

Jak wynika z informacji przedłożonych przez gminną Spółkę UK Krzeszowice (karta nr 127) szacunkowy miesięczny koszt utrzymania biura i obsługi klientów, na rzecz których spółka ta prowadzi usługi wywozu odpadów komunalnych wynosi ok. 9.313 zł.. Pozostali przedsiębiorcy szacują, iż koszty związane z funkcjonowaniem biura będą wynosiły od 2.000 do 10.000 zł miesięcznie, co spowoduje wzrost kosztów odbioru odpadów od 5% do 15%¹.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny.

Art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy. Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje SOKIK. W wyroku z dnia 27.06.2001r. (sygn. akt XVII Ama 92/00) Sąd stwierdził, że „*Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji – Prezes Urzędu winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej – art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy*”. Podobnie na temat interesu publicznego SOKIK wypowiedział w wielu innych wyrokach,

---

¹ dane te nie uwzględniają informacji 2 przedsiębiorców, z których jeden obsługuje wyłącznie spółdzielnie mieszkaniowe, natomiast drugi obsługuje 1 Parafię, w związku z powyższym nie przewidują otwarcia i prowadzenia biura obsługi klientów.

np. z dnia 30.05.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 80/00), z dnia 4.07.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 108/00), z dnia 6.06.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 78/00). Należy dodać także, iż Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 26.02.2004r. (sygn. akt III SK 2/04) stwierdził, że naruszenie indywidualnego interesu (w powołanym wyroku – konsumenta), nie wyklucza dopuszczalności równoczesnego uznania, że dochodzi do naruszenia publicznego zbiorowego interesu.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy działania Gminy Krzeszowice, organizującej działalność w zakresie utrzymania porządku i czystości na terenie Gminy, wywierają skutki na uczestników lokalnego rynku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy, tj. na wszystkich już działających jak i potencjalnych przedsiębiorców zajmujących się tą działalnością. Ostatecznie skutki działań Gminy mogą odczuć również klienci tych przedsiębiorców, tj. wszyscy właściciele nieruchomości, zarówno konsumenci jak i przedsiębiorcy i inne podmioty.

Gmina jako strona postępowania antymonopolowego.

Postępowanie antymonopolowe toczy się z udziałem osób mających przymiot strony. Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy antymonopolowej *stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie praktyk ograniczających konkurencję.*

Zakazy przewidziane w tej ustawie odnoszą się wyłącznie do działań podejmowanych przez przedsiębiorców lub ich związki.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 lit. a) ww. ustawy, pod pojęciem „przedsiębiorca” rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* – a także m.in. osobę prawną **organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej**, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów *ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.*

Stosownie do art. 7 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)* do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty. Zadania własne obejmują sprawy m.in. utrzymanie porządku i czystości oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, (art. 7 ust. 1 pkt 3 tej ustawy).

Zgodnie z art. 9 ust. 4 *ustawy o samorządzie gminnym*, zadania własne określone w art. 7 ust. 1, służące zaspokojeniu zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, stanowią zadania użyteczności publicznej.

Chociaż w ww. ustawie brak jest legalnej definicji pojęcia użyteczności publicznej, to niewątpliwie pewną wskazówkę w tej materii stanowić może przepis art. 1 ust. 2 *ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. nr 9, poz. 43 ze zm.)*, na mocy którego gospodarka komunalna obejmuje w szczególności zadania o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych.

Zarówno w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak i w doktrynie, ugruntowany został pogląd, że do działalności publicznej gminy w zakresie zaspokajania potrzeb wspólnoty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym – o ile wywołuje ona skutki praktyk monopolistycznych – ustawa antymonopolowa ma

zastosowanie². W wyroku z dnia 20.11.2008 r. sygn. akt III SK 12/08 Sąd Najwyższy stwierdził, iż „(...) Z przepisu tego wynika, iż zakres podmiotowy ustawy obejmuje nie tylko te podmioty, które bezpośrednio świadczą usługi o charakterze użyteczności publicznej, ale także te, które zajmują się organizowaniem tych usług (wyrok SOKiK z 1 grudnia 2004 r., sygn. akt XVII Ama 67/03, Dz.Urz.UOKiK z 2005 r., Nr 1, poz. 11; wyrok SOKiK z 12 stycznia 2006 r., sygn. akt XVII Ama 105/04, Dz.Urz.UOKiK z 2006 r., Nr 2, poz. 28), a zatem mogą swoimi działaniami kształtować zachowania uczestników rynku, ingerując tym samym w stan konkurencji na rynku. Obok treści art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy, uzasadnieniem dla traktowania gmin jako przedsiębiorców, w obszarze w którym korzystają z przysługujących im kompetencji władczych i wydają akty prawa miejscowego, jest dotychczasowa praktyka, wskazująca jednoznacznie, iż interwencja Prezesa Urzędu jest najczęściej jedynym skutecznym instrumentem kontroli działalności gmin w tym zakresie i ochrony interesów ekonomicznych ich mieszkańców (...)”.

W świetle powyższego należy uznać, że Gmina Krzeszowice jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, gdyż jest osobą prawną organizującą usługi o charakterze użyteczności publicznej związane z utrzymaniem porządku i czystości na swoim terenie. Organizacja usług odbioru i wywozu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zlokalizowanych na terenie Gminy Krzeszowice polega w przedmiotowej sprawie przede wszystkim na ustalaniu warunków jakie winni spełnić przedsiębiorcy ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie ww. działalności, udzielanie ww. zezwoleń oraz kontrola działalności przedsiębiorców w zakresie objętym zezwoleniem.

Rynek właściwy

Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy antymonopolowej przez „rynek właściwy” rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Zgodnie z powyższą definicją rynek właściwy został ograniczony do pewnych towarów i terytorium, które w danej sprawie mają znaczenie z punktu widzenia konkurencji i uczestników rynku (E.Modzelewska-Wąchal, op.cit., str. 49).

Pod pojęciem towaru – zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy antymonopolowej – rozumie się rzeczy, jak również energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane.

W przedmiotowej sprawie rynek właściwy wyznaczany jest przez rodzaj i zasięg działalności prowadzonej przez Gminę Krzeszowice. Rynkiem właściwym produktowym w przedmiotowej sprawie jest organizowanie utrzymania porządku i czystości. W pojęciu tym mieści się działalność polegająca na organizowaniu usług odbierania, wywozu i składowania odpadów komunalnych. Gmina tworzy bowiem normy prawne dla funkcjonowania tego

---

² tak. ST. Gronowski, Ustawa antymonopolowa, Komentarz, CH Beck 1996 str. 37 i nast. oraz E. Modzelewska- Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz, Twigger 2002, str. 34-35; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 6.12.2000 r. sygn. akt XVII Ama 95/99, wyrok SOKiK z dnia 7.07.2004 r. sygn. akt Ama XVII 65/2003.

rynku, w tym zasady działania przedsiębiorców, którzy świadczą usługi w zakresie gospodarki odpadami.

Rynek właściwy w ujęciu geograficznym należy w niniejszej sprawie określić jako obszar Gminy Krzeszowice. Zakres geograficzny rynku właściwego zdeterminowany jest obowiązującymi przepisami, które przyznają Gminie wyłączność na podejmowanie działań w zakresie organizowania utrzymania porządku i czystości, w tym organizowanie usług odbierania i składowania odpadów komunalnych na terenie Gminy. Tym samym konkurencja we wspomnianym zakresie odbywa się na zasadach wyznaczonych przez Gminę, które mogą być (i w przedmiotowej sprawie są) odmienne od warunków panujących w innych gminach.

Pozycja Gminy Krzeszowice na rynku właściwym.

Art. 9 ust. 1 ustawy antymonopolowej wprowadza bezwzględny zakaz nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym.

Przez pozycję dominującą – zgodnie z treścią art. 4 pkt 10 ww. ustawy – rozumie się taką pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wymagane jest uzyskanie zezwolenia, które, w myśl art. 7 ust. 6 ustawy, udzielane jest w drodze decyzji przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce świadczenia usług. Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 3 tej ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa i podaje do publicznej wiadomości wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług określonych w ust. 1. Z powyższej regulacji wynika zatem, iż Burmistrz Gminy Krzeszowice jest jedynym organem uprawnionym do wydawania zezwoleń w przedmiotowym zakresie na terenie Gminy Krzeszowice. To z kolei powoduje, iż korzystając z ww. uprawnień, ma on wpływ na strukturę rynku współzależnego, jakim jest rynek świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Skutkiem powyższego Gmina poprzez swój organ (Burmistrza) oddziałuje na poziom konkurencji na opisanym rynku. W świetle powyższego stwierdzić należy, że Gminie można przypisać posiadanie monopolu prawnego w zakresie wydawania zezwoleń na odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Wyłącznie bowiem Gminie, zarówno ustawa o utrzymaniu porządku i czystości w gminach jak i ustawa o samorządzie gminnym (art. 7 ust. 1 pkt 3), przyznają cytowane wyżej uprawnienia władcze na rynku organizacji usług wywozu i składowania odpadów komunalnych. Skutkiem powyższego, potencjalni uczestnicy lokalnego rynku świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, tj. przedsiębiorcy wywożący odpady - po stronie podażowej rynku i właściciele nieruchomości - po jego stronie popytowej, muszą się podporządkować decyzjom Gminy. Będąc monopolistą prawnym, Gmina wypełnia zatem przesłanki dominacji rynkowej określone w przywołanym art. 4 pkt 10 ustawy antymonopolowej (tak też: wyrok SOKiK z dnia 28.11.2007 r. sygn. akt XVII Ama 78/06).

Ocena zachowań Gminy Krzeszowice pod kątem naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż zakazanym nadużyciem dominującej na rynku właściwym jest działanie przedsiębiorcy polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Omawiana praktyka ma przede wszystkim charakter antykonkurencyjny, a dobrem chronionym na podstawie ww. przepisu jest konkurencja jako taka.

Dla stwierdzenia stosowania tej praktyki, niezbędne jest spełnienie łącznie dwóch, wynikających z ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przesłanek, a mianowicie:

- zajmowanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na danym rynku właściwym,
- nadużywanie tej pozycji poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

W poprzedniej części uzasadnienia zostało wykazane, iż Gmina Krzeszowice posiada niekwestionowaną pozycję dominującą na lokalnym rynku organizowania utrzymania porządku i czystości na terenie tej Gminy, a zatem pierwsza z ww. przesłanek została spełniona.

Przechodząc do oceny, czy w niniejszej sprawie została spełniona druga przesłanka należy na wstępie stwierdzić, iż dysponowanie przez Gminę Krzeszowice tak silną pozycją na rynku właściwym powoduje, iż praktycznie każdy przedsiębiorca działający na lokalnym rynku odbioru i wywozy odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu tej Gminy, jest silnie od Gminy uzależniony. Należy zatem rozważyć, czy Gmina, wykorzystując tę zależność, nadużyła swej pozycji, oraz czy jej działania mogły mieć negatywny wpływ na rynek, na którym działają przedsiębiorcy świadczący usługi w określonym wyżej zakresie, wypełniając przy tym przesłankę przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Jak wyżej wskazano, w rozpatrywanej sprawie zastosowanie mają m.in. przepisy ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, w myśl których na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wymagane jest uzyskanie zezwolenia (art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy). Zgodnie z art. 7 ust. 3a tej ustawy Rada Gminy określa w drodze uchwały wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie ww. zezwolenia, przy uwzględnieniu opisu wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań oraz miejsca odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

Szczegółowe kryteria wydawania zezwoleń oraz sposób określania wymagań ustalony został w § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 grudnia 2005 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia (Dz.U. z 2006 r. Nr 5 poz. 33). W myśl tego przepisu, wymagania, o których mowa wyżej obejmują:

- opis wyposażenia technicznego, uwzględniający wymagania dotyczące pojazdów, pojemników lub worków oraz bazy transportowej (§ 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia), który to opis - stosownie do § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia –zawierać winien wymagania odnośnie do bazy transportowej;

- zabiegi sanitarne i porządkowe związane ze świadczonymi usługami (§ 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia);
- miejsce odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych (§ 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia).

Należy zwrócić uwagę, iż żaden z wyżej wskazanych przepisów, wyczerpująco i jednolicie regulujących zasady ustalania wymagań, jakie winni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na wywóz odpadów od właścicieli nieruchomości na danym terenie, nie obliguje tych przedsiębiorców do posiadania na tym terenie biura obsługi klientów.

W ocenie Prezesa UOKiK stawianie wymogu, aby przedsiębiorcy posiadali zaplecze techniczno-biurowe w postaci punktu (biura) położonego na terenie Gminy Krzeszowice w miejscu o swobodnym dostępie dla mieszkańców, należy rozpatrywać pod kątem stwarzania barier na drodze do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji, gdy na rynku tym działa spółka stanowiąca własność Gminy Krzeszowice o ugruntowanej pozycji dominującej.

Prowadzenie działalności gospodarczej w Rzeczypospolitej Polskiej jest wolne, a jej ograniczenie jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny (art. 22 Konstytucji). Ponadto zgodnie z brzmieniem art. 6 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa* (art.6 ust. 1 ustawy). *Właściwy organ nie może żądać ani uzależnić swojej decyzji w sprawie podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej przez zainteresowaną osobę od spełnienia przez nią dodatkowych warunków, w szczególności przedłożenia dokumentów lub ujawnienia danych, nieprzewidzianych przepisami prawa* (art. 6 ust.2 ustawy). W rozpatrywanym zakresie brak jest przepisów, które by takie ograniczenie wprowadzały. Świadczenia usług odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Krzeszowice podjąć się może zatem każdy przedsiębiorca (spełniający pozostałe wymagania) – niezależnie od tego gdzie, ma swoją siedzibę i regionalne biura. Co do zasady siedziba przedsiębiorstwa nie przesądza zresztą o miejscu i terytorialnym zakresie prowadzenia działalności. Na powyższe wpływ mają tylko czynniki ekonomiczne, związane z rentownością przedsięwzięć gospodarczych, jego opłacalnością. Konsekwencją tej zasady jest funkcjonowanie na rynku podmiotów prowadzących nie tylko działalność o zasięgu lokalnym, ale również regionalnym, krajowym czy w końcu międzynarodowym. Oczywiście, konsekwencją rozwoju przedsiębiorstwa jest potrzeba stworzenia stosownej struktury organizacyjnej, jednakże nie istnieją prawne przesłanki obligujące przedsiębiorcę do tworzenia regionalnych placówek, zlokalizowanych na terenach prowadzenia działalności gospodarczej poza miejscowością, w której przedsiębiorca ma swoją siedzibę.

Formułując wskazany wyżej wymóg uzyskania zezwolenia na odbiór odpadów na terenie Gminy Krzeszowice, tworzy się bezprawną barierę dostępu do rynku. Nie ma przeszkód prawnych i faktycznych, aby działalność odbioru odpadów wykonywana być mogła przez podmiot nie mający biura na terenie tej Gminy, jeśli tylko jest on w stanie wywiązać się z przyjętego na siebie obowiązku odbioru odpadów. W sformułowaniu przez Gminę kryterium, również dopatrzeć się można - wbrew stanowisku Gminy - próby faworyzowania własnego podmiotu, poprzez istotne ograniczenie możliwości rozwoju rynku. Skutkiem czego nastąpić mogą opisane wyżej konsekwencje zmniejszenia efektywności ekonomicznej, co odbywa się z pokrzywdzeniem usługobiorców – mieszkańców Gminy. Dowodzą tego przewidywane przez konkurentów gminnej spółki dodatkowe koszty związane

z prowadzeniem regionalnego biura, które, zgodnie z szacunkiem tych przedsiębiorców spowodują wzrost kosztów wywozu odpadów o 5-15%. W tej sytuacji przedsiębiorcy ci zmuszeni będą bądź do podniesienia cen na świadczone usługi bądź do rezygnacji z części zysku. W obu przypadkach pozycja tych przedsiębiorców jako konkurentów UK Krzeszowice zostanie osłabiona.

Zgodnie z § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, warunki uzyskania przedmiotowego zezwolenia należy określić w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Określenie w Uchwale obowiązku, by każdy przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na legalny wywóz odpadów komunalnych posiadał zaplecze techniczno-biurowe w postaci punktu (biura), położone na terenie gminy Krzeszowice, w miejscu umożliwiającym swobodny dostęp mieszkańców gminy Krzeszowice do tego punktu” jest naruszeniem zasady wolności gospodarczej. Prezes UOKiK nie podziela argumentacji Gminy Krzeszowice, iż nie dyskryminuje żadnego z przedsiębiorców spoza Gminy świadczących usługi wywozu odpadów komunalnych, ponieważ kwestionowany wymóg dotyczy wszystkich przedsiębiorców i nie stawia w uprzywilejowanej pozycji żadnego z nich.

Stanowisko Prezesa UOKiK znajduje potwierdzenie w orzecznictwie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14.11.2008 r. (sygn. akt III SK 9/08), w sprawie o zbliżonym stanie faktycznym, nie uznał takiej argumentacji twierdząc, iż „ *Istota praktyki z art. 8 ust. 2 pkt 5³ (przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji) polega na takim prowadzeniu działalności gospodarczej – a w niniejszej sprawie na takim ukształtowaniu zasad (warunków) prowadzenia działalności gospodarczej przez innych przedsiębiorców – które wpływa na powstanie lub funkcjonowanie konkurencji na rynku, na którym działa sam dominant lub na rynkach powiązanych. Nierówne traktowanie przedsiębiorców może być tylko jedną z postaci ograniczenia konkurencji w taki sposób. Zatem brak dyskryminacji w traktowaniu przedsiębiorców ubiegających się o zezwolenie na prowadzenie określonej działalności na rynku obejmującym Miasto Kalisz, nie wyłącza możliwości naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy. Przepis ma bowiem zastosowanie przede wszystkim do takich praktyk, które utrudniają wejście na dany rynek innym przedsiębiorcom, czyniąc je droższym, a w ten sposób mniej opłacalnym i bardziej ryzykownym, poprzez określenie różnego rodzaju warunków jakie muszą spełnić potencjalni nowi uczestnicy rynku, a także dotychczasowi, jeżeli chcieliby dalej działać na tym samym rynku co do tej pory”.*

Należy jednocześnie nadmienić, iż zarówno w doktrynie jak i utrwalonym orzecznictwie (wyrok SOKiK z dnia 23.06.2005 sygn. akt Ama 44/04r.) uznaje się, iż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję już w sytuacji, gdy praktyki te wywołują jedynie hipotetyczne skutki antykonkurencyjne.

Reasumując należy stwierdzić, iż działanie Gminy Krzeszowice polegające na narzucaniu przedsiębiorcom ubiegającym się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie tej Gminy jest niezgodnie z ustawą antymonopolową. Zachowując się w powyżej wskazany sposób, Gmina ogranicza możliwość podjęcia działalności gospodarczej opartej na zasadach

---

³ w aktualnie obowiązującej ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów przepis ten znajduje się w art. 9 ust.2 pkt 5

nieskrępowanej konkurencji, tworząc bezprawną barierę wejścia na rynek oraz osłabia pozycję rynkową przedsiębiorców konkurujących ze spółką należącą do tej Gminy. Działania Gminy nie usprawiedliwia zamiar ułatwienia klientom kontaktu z przedsiębiorcami, wszelkie bowiem obowiązki jakie spoczywają na gminie wykonywane winny być przez nią w granicach i na podstawie obowiązującego prawa. Ustawodawca stworzył na użytek ustawy antymonopolowej odrębną definicję przedsiębiorcy, nie poprzestając na odwołaniu się do definicji zawartej w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Za przedsiębiorcę uznano bowiem również podmiot organizujący lub świadczący usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Do Gminy nie znajdzie w przedmiotowej sprawie zastosowania przepis art. 3 ustawy antymonopolowej, brak jest bowiem przepisów ustawowych, które ograniczałyby stosowanie tej ustawy do gmin działających na rynku organizacji usług wywozu odpadów komunalnych.

W tym miejscu zauważyć należy także, iż postępowanie wszczęte przez Prezesa UOKiK nie ma na celu badania legalności wydanych przez organy samorządowe aktów w trybie administracyjnym, ale zgodnie z określonym w art. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów celem, służyć ma warunkom rozwoju i ochrony konkurencji. W tym też aspekcie, dla obrony stanowiska Gminy nie jest wystarczające powołanie się na okoliczność, iż zamiarem Gminy w zakresie organizacji usług wywozu odpadów komunalnych było działanie prospołeczne i prokonsumenckie, tym bardziej, iż działania Gminy mogą ostatecznie doprowadzić do wzrostu cen za usługi wywozu odpadów, bądź ograniczenie możliwości wyboru usługodawcy.

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności, należy uznać, iż została spełniona druga przesłanka wymieniona w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej, tj. nadużywanie pozycji dominującej, mające na celu przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. Wyżej wykazano, iż działanie Gminy nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawnych.

Działania te zagrażają chronionej prawem efektywnej konkurencji na rynku świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Gmina stworzyła barierę dla rozwoju nieskrępowanej konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami świadczącymi usługi w zakresie odbierania i wywozu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna

Zgodnie z treścią art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 9 ustawy. Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej posiada więc fakultatywny charakter.

Skuteczna polityka karania wymaga jednak, by w przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki ograniczającej konkurencję zasadą było nakładanie kary pieniężnej (tak: Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8.11.2004 r., sygn. akt XVII Ama 81/03, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.06.2000r., sygn. akt I CKN 793/98).

W niniejszej sprawie stwierdzono, że Gmina Krzeszowice dopuściła się nadużycia pozycji dominującej na rynku właściwym, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej. A zatem, zaistniały przesłanki do nałożenia kary, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

Prezes UOKiK skorzystał w związku z powyższym z uprawnień wynikających z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy i nałożył na Gminę karę pieniężną.

Stosownie do art. 111 ustawy przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Należy jednakże zwrócić uwagę, iż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców.

Ustalając wysokość kary pieniężnej w decyzjach stwierdzających naruszenie zakazów określonych w ustawie antymonopolowej, należy zatem uwzględnić wagę tego naruszenia, jak również zaistniałe okoliczności obciążające i łagodzące.

Jest rzeczą oczywistą, iż na wysokość kary musi mieć także wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowanymi praktykami ograniczającymi konkurencję. Ponadto w orzecznictwie wskazuje się, że w przypadku kar za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję, przesłankami, które należy brać pod uwagę są: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele, jakie kara ma osiągnąć (tak: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000r., sygn. akt I CKN 793/98).

Jednocześnie nałożona kara pełni funkcję prewencyjną, gdyż zapobiega stosowaniu w przyszłości sprzecznych z interesem publicznym praktyk ograniczających konkurencję.

Wymierzona kara pieniężna winna być adekwatna do stopnia zawinienia przez Gminę, zaś jej wysokość na tyle dla niej dolegliwa, iż skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez ten podmiot w przyszłości. Powinna spełniać również rolę prewencyjną, zniechęcającą do naruszania prawa przez Gminę.

Na wysokość kary pieniężnej decydujący wpływ musi mieć także długotrwałość naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej, tzn. im dłużej dana praktyka ograniczająca konkurencję jest stosowana przez przedsiębiorcę, tym większa winna być kara pieniężna z tego tytułu.

Jako podstawę obliczenia kary - ze względu na fakt, iż w niniejszym postępowaniu stwierdzono naruszenie przepisu ustawy przez Gminę - przyjęto sumę „dochodów z majątku” i „pozostałych dochodów” za rok 2010, albowiem wśród tych dochodów gmin znajdują się dochody związane z ich działalnością gospodarczą, w szczególności generowane przez zakłady budżetowe.

Gmina Krzeszowice w dniu 04.04.2011 r. (karty nr 290-418), przedłożyła informację o dochodach uzyskanych w roku 2010. Zgodnie z oświadczeniem Gminy oraz jak wynika z załączonego *Sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Krzeszowice za 2010 r.* wartość „dochodów z majątku” wyniosła 1 897 362,05 zł., natomiast wartość „pozostałych dochodów” 10 730 541,43 zł.⁴, czyli łącznie 12 627 903,48 zł.

---

⁴ wartość „pozostałych dochodów” Gminy została wydzielona z wartości dochodów „ogółem”, pomniejszonych o dochody z majątku, dotacje, subwencje oraz wpływy z podatków, opłat skarbowych i opłat targowych.

10% tej kwoty, a więc maksymalna wysokość kary, jaka może zostać nałożona na przedsiębiorcę zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej wynosi zatem 1 262 790 zł.

Analizując kwestię winy należy stwierdzić, iż Gmina, jako podmiot o wieloletnim doświadczeniu na rynku organizowania utrzymania porządku i czystości na swoim terenie, powinna zdawać sobie sprawę, iż jej działania winny być podejmowane w oparciu o porządek prawny i nie mogą naruszać obowiązujących przepisów, w tym przepisów ustawy antymonopolowej.

Przy ustalaniu wysokości kary Prezes UOKiK uwzględnił zarówno charakter stosowanej przez Gminę Krzeszowice praktyki jak i jej skutki. Gmina wykorzystując fakt bycia monopolistą prawnym w zakresie ustalania warunków wydawania zezwoleń na odbiór odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, w taki sposób ukształtowała stawiane przedsiębiorcom wymagania, iż w momencie wejścia w życie Uchwały jedynie gminna spółka UK Krzeszowice spełniała te wymogi. Tym samym, stan konkurencji na lokalnym rynku odbioru i wywozu odpadów komunalnych został ograniczony. Naruszenie przez Gminę konkurencji w zarzucanym jej zakresie jest zatem poważne.

Jak wynika z akt sprawy, do dnia wydania niniejszej decyzji ww. Uchwała nie była egzekwowana, co mogło być spowodowane wszczęciem przedmiotowego postępowania.

Traktując powyższe naruszenia jako poważne organ antymonopolowy ustalił kwotę bazową kary na poziomie 0,21 % przychodu za rok 2010, tj. 26 519 PLN.

Należy zwrócić uwagę, iż działania Gminy Krzeszowice nie mają charakteru długotrwałego. Jak wyżej wskazano, Uchwała wprowadzająca dla przedsiębiorców ubiegających się o zezwolenie na świadczenie usług wywozu odpadów komunalnych kwestionowany wymóg weszła w życie 23.10.2010 r.

Ze względu na wskazane wyżej okoliczności łagodzące kwota bazowa została obniżona o 10%, tj. do kwoty 23 867 PLN (słownie: dwadzieścia trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt siedem złotych).

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK orzekł jak w pkt II sentencji decyzji

Kara ta stanowi 0,19 % przychodu będącego podstawą obliczania kary i 1,9 % kary maksymalnej. W ocenie Prezesa UOKiK, tak ustalona kara podkreśla naganność zachowania Gminy, a jednocześnie jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i współmierna do możliwości finansowych Gminy.

Koszty postępowania.

Zgodnie z art. 80 ustawy antymonopolowej Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa UOKiK w tej sprawie. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Gminę Krzeszowice kosztami postępowania w wysokości 99,65 PLN (słownie: dziewięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy).

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt III sentencji decyzji.

Pouczenia:

- Stosownie do art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP o/o Warszawa nr 511 01 01 01 000 78 78 22 31 000 000.**
- Koszty niniejszego postępowania należy uiścić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP o/o Warszawa nr 511 01 01 01 000 78 78 22 31 000 000.**
- Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – **od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie 31 - 011 Kraków, Plac Szczepański 5.
- **W przypadku zaskarżenia jedynie rozstrzygnięcia o kosztach** zawartego w pkt III sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. **przysługuje zażalenie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie 31 - 011 Kraków, Plac Szczepański 5 w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Otrzymują:

1. Gmina Krzeszowice
Urząd Miejski w Krzeszowicach
ul. Grunwaldzka 4
32-065 Krzeszowice
2. a/a RKR